

Publicerad 2006-11-03 17:48 av Ensamma mamman

sönder

som en svartvit film
där det inte syns
att skuggorna
är blå
skars natten sönder
i avfärgad verklighet

och dina ögon
sa allt

[jag vet
att spillda drömmar
inte väcker lycka]

och långsamt gick jag sönder
under varje millimeter hud
bakom varje fasad

när jag sa

att livet
inte lever på egen hand
och att jag
inte skulle gråta
om nätterna
utan dig
att dagarna
skulle gå ändå

för att jag älskar dig
mer än allt
måste jag släppa dig
så inte allt
blir en lång

lögn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ensamma mamman med Poeter.se id #5202 innehar upphovsrätten